

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 87.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866855072/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

halv gennemplojet en engelsk Læsebog, Ting, der fra Kundskabens Side aabne saare blide Udsigter i Fremtiden, naar min Aand kan nyde fransk Vittighed ved Siden af Sjøekspirs Poesi og Lokes Gybe Granskninger. —

Jeg har gjort adskillige Skridt til et Læseselskabs Oprettelse her paa Landet, og Jeg troer, det vil lykkes. I min Indbydelse har Jeg ret ført et højtstående Sprog, thi Jeg troer, at ligesom den Læge, der vil virke paa Almuen, maa bruge Markskrigerionen, saaledes og Jeg, da Jeg har med et Lands Præster at gøre, der næsten samtlig høre til den videnskabelige Almue.¹

Des. V.

Det lader, som om Langeland ej er nogen frugtbar Jord for Dagbøger, i det mindste trives min kun lidet her. — Grundene er forskellige, men de fornemste paa Mig virkende ere —

1) Tidsmangel. Naar Jeg har ofret Karl den bedste og lyseste Tid af Dagen, og Jeg har brugt en Del af Resten til Læsning, keder det Mig at gribe Pennen, da Jeg bedre kan more Mig nede.

2) Mit Gemyt. Naar Jeg forlader mine Forretninger, trænger Jeg til Opmuntring. En saadan er det saa langt fra, Skrivning i min Dagbog kan yde, at den endog befordrer en modsat Sindsstemning, thi hvorledes kan Jeg tale saa sagte til Mig selv, at Smerten, der aldrig sov, men kun slumrede under Sjelekrafternes Anstrængelse, ikke skulde vaagne, og da er jeg ulykkelig. —

3) Min Ensomhed. Sjelden rejser Jeg ud, og sjelden gaar Jeg ned, naar der er Fremmede; thi det keder Mig; ja ikke blot det, men mit Hjerte faar gerne ved sliq Lejlighed — som i Aften — en ny Vunde, og det taaler ikke mange flere. — Heraf følger da, Jeg intet nyt Stof faar uden fra, der behagelig kunde sysselsætte Mig.

4) Jeg har aflagt at indrykke i min Dagbog Udtog af og Domme over Bøger. —

Hvad Under nu at faa Blade beklakkes, og at selv disse ere magre? Saasomt Jeg er ene med Mig selv, da er der kun en Ting, der kan gøre Fordring paa min Opmærksomhed, og baa de mine Tanker og deres Ytringer maa da dreje sig om en og samme Genstand. — Ensformighed og Magerhed opstaaer herved. —

¹ Jfr. Protokol for Langelands Læseselskab, trykt i *Den Danske Højskole* 1903.